

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

4tò. Marinæ tempestatis sedatio; & expulsio furioso Dæmonis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

n totâ regione fidem, quæ robore possit
 Equari solidæ fidei, quâ nixus abiret
 Centurio. Laudi subjungit verba minarum;
 Nempe, quòd extremo Mundi pereuntis in ævo
 ex peregrinorum populorum sanguine multa
 Millia cum Patribus sint accubitura beatis
 Cœlorum dapibus; vice versâ multa fidei
 sanguine nata foràs sint ejicienda sub atras
 inferni tenebras, ubi nil nisi pessima restat
 Ac extrema pati, flammisque perennibus uri.
 Discimus à Christo non solos esse vocatos
 Ad requiem Domini, Cœlique palatia, natos
 Ex Abraham; licèt his primâ statione vocari
 Obtigerit fortuna. Sumus Deitatis imago,
 Ad Superùm sedes, æternâque Regna creati.
 Nulla datur regio (seu spectes Solis ad ortum;
 seu vultum referas, ubi feris mergitur undis;
 sive rotes faciem versùs glaciale Bootis
 Imperium, cupiâsque Noti penetrare recessus)
 Quæ non jure queat Divorum forte potiri.
 Effigies Divina sumus, de jure vocati
 Hæredes Regni, quod perdere quisque cavebit.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUARTA.

S. MATTHÆUS CAP. 8.

Et ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum Discipuli
 ejus: & ecce motus magnus factus est in Mari, ita ut
 navicula operiretur fluctibus; ipse verò dormiebat. Et accesserunt
 Discipuli ejus, & suscitaverunt eum, dicentes Domine salva nos,
 perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? tunc
 surgens imperavit ventis & Mari, & facta est, tranquillitas magna

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, reversus Capbar-
 natim, sanat socrum Petri, multosque alios languentes;

*compescit Maris tempestatem ; & in Gerasenorum finibus
fessum à multis Damonibus , quos in porcos amandabat
vacuosè liberat.*

Matt.
8.

Tecta Capharnai Petrus piscator habebat
Decrepitãmq; socrum ; quam vidit febr
Christus , & imperio morbi vim sustulit : illa
Se levat ex lecto , curatque domestica. Fe
Vespere , dum facibus submersis Phœbus in
Occubitum , plures morborum mole grava
Adrepunt , gemituque gravi solatia quaer
Hunc torquebat hydrops, illum Phthisis arida,
Aut calor, aut algor febrium: nephritidis urens
Calculus angebat plures, podagræque tyrann
Hos lepra, vel scabies, vel utrâque malignior
Et Satanæ rabies cruciabat : plura malorum
Monstra, supersedeo, nimis proponere me
Urbs effusa Petri casulam circumdabat, æ
Hic exspectabant cupido fervore benigni
Egressum Domini ; nisu prævertere nisum
Et miser alterutrum, prior hic, prior ille vole
Sanari : sicut tenerarum turba volucrum,
Dum reducem patulo conspexit in aëre matre
Ire cupit contra, fratremque sororcula truci
Et cupit esse prior, summoque in margine
Clamat hians, patuloque flagrat prius ore cibus
Ædibus egreditur, præstat medicamina Christi
Liberat obsessos, quibus injungebat, ut illi
A quo sanati, taciturno pectore celent.

Marc.
1.

Vix rubicunda novi Phœbi prænuntia lam
Nubibus obscuris roseos insperferat ignes ;
Clandestinus abit, nullo comitatus Achate,
In deserta sacer Medicus, precibusque superni
Solicitat Patrem. Sequitur post luminis ortu

um sociis Simon Petrus; Dominóque reperto,
 insinuat, quòd eum cupiant invisere multi.
 Ae jubet, opponit, suprema vocatio, pagis,
 Urbibus, & regnis Cœli documenta referre:
 Hinc opus est placidas Galilæi marmoris undas
 scindere navigio. Quidam tunc scriba: Magister,
 Te comitabor, ait, fueris quocunquè profectus. Matt.
 Christus huic replicat: Suspensa cubilia ramis 8.
 Cœlorum volucres habitant, vulpecula fossas:
 Sed mihi non superest, ubi post immensa laborum
 Tædia triste caput lassâ cervicè reclinem.
 His Domini verbis interponebat eundo
 Ex sociis alius: Rabbi concede, priusquàm
 Te sequar, extinctum patrem decorare sepulchro:
 Respondens Dominus, defunctos spirituales
 Defunctum sepelire tuum permitte parentem,
 Tûque sequaris, ait. Christus perrexit ad Æquor,
 Ascenditque ratem; socii comitantur, ituri
 Vincula navigii solvunt, laxantque rudentes, Matt.
 Carbasa dant ventis; his flantibus itur in altum. 8.
 In lævo Dominus positâ cervicè lacerto,
 Ad proram lasso carpebat corpore somnum.
 Ex improvîso nigris obducitur umbris
 Æther, emissi coeunt in prælia venti:
 Impugnat Koreas nimbis hyemalibus Austrum;
 Vindicat hoc Auster decumanis imbribus; Eurus
 Irruit in Zephyrum magnis ululatibus; ille
 Oppositos flatus, iramque reverberat: omnes
 Æolii fratres dubio certamine pugnant.
 Franguntur nubes, penetrant per nubila flammæ;
 Fit nox, fitque dies, quoties fera fulmina rumpunt
 Obstantes nebulas: fragor intolerabilis ipsas
 Terrificat cautes; tumidum Mare volvit in altum,

Montis adinstar, aquas; recidunt in Tartara fluctus
 Cymba misella pavet fyrtes, vada, fulmina, ventus
 Tollitur ad nubes, rursùmque hauritur abyssus
 Fluctibus obruitur: misero clamore, saluter
 Navigii rector desperans, omnia turbat.
 Continuat Christus tranquillâ pace soporem,
 Donec ab accursu turbæ pereuntis, ut adfit,
 Et citò præstet opem, lacrymosâ voce rogatur
 O modicæ fidei! respondet Christus, inanem
 Abjicitote metum, fragilem salvabo carinam,
 Surgit, & extemplò secura repagula ventis
 Injicit, & pacem furiosis imperat undis.
 Mira quies pelagi, deponit mite furorem
 Æquor; & insani spirant clementiùs Austri,
 Discedunt atræ nubes, sudùmque sereno
 Lumine conspicuus referat jam Phœbus Olym
 Ad tempus tacuère viri, magnòque stupore (pu
 Contemplantur eum, qui solâ voce salutem
 Reddiderat certò perituris: carbasa ventis
 Restituunt, placidòque gradu per cærula pergit
 Ad Gerasenorum fines, terrâque potiti
 Egrediuntur aquis. Quid nos, mea Musa, docet
 Hæc Elegia? Deum nostros quandoque dolores
 Et mala fortunæ, quantumvis proxima summis
 Exitiiis, spectare; tamen differre juvandi
 Tempora, quæ posuit supremo in vertice fati
 Quòd si fortè rogas, quænam sit causa morarum
 Accipe: vult Dominus, quæ sit fiducia servi,
 Expectare prius, vultùque probare retracto
 Si robusta fides, nequaquam deserit, astat
 In primâ præsens aciei fronte, paratus
 Auxilium præstare suis. Hinc fidite mœsti:
 Nemo coronatur, qui non certaverit antè.

Si desperat opem Mundus ; pereuntibus affert
 Suppetias Dominus subitas, præstatque salutem.
 Vix Gerasenorum Christus pede presserat arva ;
 Occurrebat homo, Cacodæmonis agmine plenus Matt.
 Incola speluncæ, sævus, furibundus, & audax, 8,
 Nudus, & immanis, distorto squalidus ore,
 Faucibus expansis clamabat: Vade retrorsum
 Jesu Nate Dei ! cur nos affligere quæris ?
 Nè jubeas miseros tristem remeare sub Orcum ;
 Sed, petimus, toleres hac in regione vagari.
 Quale tibi nomen ? quærebat Christus : atroci
 Respondet fremitu, *legio* ; quia multus inhæret
 Corporis obsessi fibris exercitus Orci.
 Spiritibus mandat Christus discedere : proni
 Sollicitant Dominum, si spes frustrata manendi,
 Ut sibi concedat porcos invadere. Magna
 Sub pede montis erat porcorum copia, campo
 Pasta virescenti, nemorumque salubribus herbis ;
 Excessisse ferunt numerum bis mille ; malignis
 Spiritibus penetrare suum permittit obesa
 Corpora : fit rabies, in mutua vulnera sævos
 Exacuunt dentes, grunitibus aëra turbant,
 Post grave certamen, rapidis se cursibus omnes
 In Mare præcipitant : spumosis fluctibus hausta
 Agmina porcorum pereunt : portenta videndo
 Pastores trepidant, currunt ad mœnia, facti
 Eventum dominis narratum. Tota remugit
 Urbs, & porcorum jacturam quæsta, repentè
 Excurrunt visum, si facta relatio vero
 Congruat. Obsessum tranquillo corde sedentem
 Ad Salvatoris plantas, vacuùmque malignis
 Spiritibus ; porcos super æquora vasta natare
 Exanimés, stupidi nimio terrore videbant.

Turba reassumptis animi virtutibus urget
 Astantes, referant, quali spectacula casu
 Acciderint: seriem cives indagine docti,
 Supplicibus verbis, ut se, finesque propinquos
 Defereret, Christum rogitant. Res stulta, salu
 Æternæ sorti porcos præferre lutosos!
 Fit tamen assiduò: proprii quid probra reatûs
 Dissimulare juvat? quoties peritura supernis
 Antetuli rebus! quoties ad Dæmonis astum
 Auribus arrectis, Domino prohibente repulso
 Turpe volutabrum porcorum stultus amavi!
 Heu quoties cecidi! quoties tua jussa reliqui
 Divorum Princeps! Stygii figmenta Tyranni,
 Et quæ Mundus amat, vel quæ caro fœda, secuta
 Talia sub feris vitæ modò deprecor annis,
 Non desperando, Domino miserante, salutem
 Civibus insanis morem gesturus adibat
 Navigium Christus, cujus vestigia sævis
 Dæmonibus liber sequitur, bis térque precand
 Ut sibi concedat comitari. Christus eidem
 Imperat, ad patrios gressum revocare penates,
 Et narrare suis, quantâ pietate benignus
 Inferni domitor se tot tantisque malorum
 Spirituum monstris hodie solvisset. Abibat
 Invitus: verùm juxta præcepta Magistri,
 Quæ sibi contigerant, Divinis laudibus effert.
 Quisque videns hominem (qui ceu fera bellua
 Per loca deserti, cautes, & saxa ruebat)
 Depositâ feritate, Dei magnalia coram
 Totius regni populis recitare, stupebat
 Non dubito, quin Christus ei mandaverit, ult
 Adversus noxas animum frenare lupatis,
 Virtutumque viam reparato currere nisu.

Luc.
 8.

Sed Gerasenorum terras, quibus alma salutis
 Dogmata sponte suâ proponere nuper amabat,
 Cur vix ingressus, proscripto Dæmone, rursus
 Deseruit? dubiosa canam; sublimior illa
 Quæstio, quàm possim brevibus dissolvere metris.
 Credo, quòd indignam reputaverit esse salutis
 Dogmatibus gentem, quæ tanti luminis ortum,
 Ne sibi luceret, stolidè transire rogabat:
 Immeritis documenta tamen sat firma reliquit,
 Ex quibus humano poterant advertere sensu,
 Esse Redemptorem Mundi, magnúmque Monarcham,
 Qui Mare terrificum, ventorum prælia, grandes
 Nimborum pluvias, truculenta tonitrua, totum
 Denique Plutonem constringere possit habenis.
 Ibat in exemplum, totâque docebat in urbe
 Tartarei nuper subductus ab ore leonis,
 Tôtque malignorum spectrorum millibus unâ
 Voce salutari, factum testante catervâ,
 Exemptus, quòd eum Christus salvaverit: omnes
 Præsentes testantur idem; junguntque relatis,
 Qualiter obsessus Furiarum impulsibus actus,
 Egressus specuum latebris, & voce tremendâ
 Lapsus in occursum Christi, clamaverit: Eheu!
 Vade retrò Jesu! Jesu pie Nate supremi
 Numinis esto procul! miseris concede benignus
 Hic remanere! pavor simul & confessio monstri
 Infernalis erat signum palpabile, qualis
 Affuerit Princeps Gerasenas visere terras:
 Talis inauditus cedit? Naclerus adornat
 Ad Galilæorum fines per stagna recursum.
 Stabat in adverso Neptuni littore turba,
 Auxilium exspectans Domini redeuntis; & ibat
 A Gerasâ ingrata Christi ratis hospita, passis

In

In Galilæorum properando littora velis.
 O Divine veni contriti cordis amator!
 Ostia cordis ego sincerâ mente repandam
 Nobilibus monitis: noli transire! parabo
 Hospitium, digno cordis penetralia fletu
 Purificabo, veni! solus mihi sufficis hospes.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS SECUNDÆ
 INDUCTIO QUINTA.

S. LUCAS CAP. 8.

Et ecce venit vir, cui nomen Jairus, & ipse Princeps
 Synagogæ erat: & cecidit ad pedes Jesu, rogans eum
 ut intraret in domum ejus, quia unica filia erat ei ferè annorum
 duodecim, & hæc moriebatur. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, sanata muliere
 duodenni sanguinis profluvio, filiam Jairi Archisynagogi
 mortuis resuscitat; duobus surdis auditum reddit; multum
 Daemonium eiecit; & severâ adscribas & Phariseos adhortatione
 eorum mores perstringit.

Lux sacra, quam temerè regio Gerasena remissa
 Ad te fausta novo Galilæa revertitur ortu.
 Felix & nimium felix, si rite lucernis,
 Quæ tibi præ reliquis terrarum gentibus ardent
 Utaris! cives Galilæi currite! vestris
 Ad Mare Salvator turbas hortatur in oris.

Matt. 9. Vir primæ classis, quem Pagina sacra Jairum
 Luc. 8. Nominat, excelsum Synagogæ Culmen, in urbe
 Audierat Christum Gerasæ regione reversum,
 Cùmque venenosâ duodennis filia febrim
 Tosta, sub extremo traheret luctamine vitam;
 Ad Mare festinus contendit, ut inde reportet
 Auxilium Domini pro decumbente puellâ.
 Vir prostratus humi, multoque dolore repletus